

„POŻEGNANIA

NADSZEDŁ

CZAS”

Ten temat będzie towarzyszył nam w tym tygodniu.

Ręce drżą, serce wali a w oczach łzy. Jak w takich warunkach pracować? Jak tworzyć propozycje zajęć i zabaw dla naszych ślicznych, mądrych dzieci? Będziemy próbowały!

”Pocieszajki dla maluchów” – słuchanie opowiadania A. Widzowskiej czytanego przez rodzica (prosimy o przygotowanie książki: ”Nowe przygody Olka i Ady” s.86-89).

Ada była bardzo dumna z tego, że po wakacjach pójdzie do szkoły. Będzie miała kolorowy plecak a w nim książki, zeszyty i piórnik z przyborami. Bardzo chciała się nauczyć samodzielnie czytać, bo obiecała Olkowi, że w przyszłości to ona przeczyta mu bajkę na dobranoc a nie odwrotnie.

Na zakończenie ostatniego roku w przedszkolu zaproszono wszystkich rodziców a młodsze grupy zadbały o niespodzianki: zaśpiewały pożegnalne piosenki i wręczyły starszacom samodzielnie przygotowane sadzonki drzewek szczęścia w małych doniczkach.

Grupa Ady odwdzieczyła się przedstawieniem teatralnym dla maluchów o misiu, który trafił do przedszkola i niczego nie potrafił robić samodzielnie: nie umiał sam jeść, ubierać się, wiązać sznurowadeł i budować domku z drewnianych klocków. Nie wiedział nawet, że przed jedzeniem trzeba myć

łapki, ani nie znał słów: „proszę, dziękuję, przepraszam”. Ten miś musiał się wszystkiego nauczyć w przedszkolu a dzieci mu w tym pomagały.

Był to teatrzyk kukiełkowy, w którym Ada przedstawiała postać dziewczynki o imieniu Basia. Tomek trzymał kukiełkę niedźwiadka a Basia nauczyła misia, jak należy myć łapki:

- O! Popatrz misiu,

Tu jest łazienka,

Wodą się zmywa

Farbę na rękach,

A ty masz łapki

Całe w powidłach,

Więc musisz użyć wody i mydła!

Piotrek, Janek i Paweł poruszali kukiełkami zielonych żabek i śpiewali piosenkę:

Kum, kum, kum!

Rech, rech, rech!

Było przedszkolaków trzech.

Hopsa, w lewo!

Hopsa, w prawo!

Skaczą zwinnie. Brawo! Brawo!

Ucz się misiu, z nimi ćwicz,

skacz i do dziesięciu licz!

Tu następowała wyliczanka do dziesięciu: jeden, dwa, trzy, cztery, pięć i tak dalej ...

Potem na scenie pojawiły się symbole pór roku: słońce, bałwanek, kasztany i skowronek. Dzieci z młodszych grup doskonale wiedziały, które symbolizują wiosnę, lato, jesień i zimę.

Na zakończenie przedstawienia wszystkie starszaki ukłoniły się pięknie i wyrecytowały:

- Nie płaczcie, kochani, gdy nas tu nie będzie,

nasz wesoły uśmiech zostawimy wszędzie,

a gdy po wakacjach znajdziemy się w szkole,

będziemy wspominać kochane przedszkole!

Młodszych dzieciom bardzo podobało się przedstawienie, a po spektaklu wszyscy chcieli obejrzeć z bliska kukiełki. Ada stanęła pod oknem i przyglądała się swoim koleżankom i kolegom. Z jednej strony cieszyła się na myśl o szkole, z drugiej jednak czuła, że będzie tęsknić.

- Trochę mi smutno – powiedziała do Kasi.

- Mnie też – odpowiedziała dziewczynka. – Nauczyłam się tutaj pisać swoje imię: K A S I A – przeliterowała.

- A ja się nauczyłam sama korzystać z łazienki, bo jak byłam mała, to nie umiałam spuszczać wody – dodała Ada.

- Piotrek mi pokazał, jak bezpiecznie zjeżdżać ze zjeżdżalni i wspinać się po drabinkach.

- Mnie też!

- I umiemy już rozpoznać kształty: kółka, trójkąty, prostokąty i kwa ... kwa ... - zająknęła się Kasia.

- Kwadraty – dokończyła Ada.

- Tak! Kwadraty!

- I co jeszcze?

- Pani pokazała nam, jak się kroi warzywa, tak żeby się nie skaleczyć.

- I już umiemy same zrobić sałatkę z majonezem – odparła z dumą Ada.

- A pamiętasz, jak lepiłyśmy pączki z piasku do naszej cukierni? Tomek ugryzł jednego i pani kazała mu szybko wypluć buzię.

- Cha, cha! Nigdy tego nie zapomnę.

- I piekliśmy ciasto na Dzień Mamy, a wyszedł nam zakalec!

- Pamiętam. Pani połała je rozpuszczoną czekoladą i powiedziała, że takie ciasto jada się we Francji.

- Było bardzo dobre. Wszyscy prosili o dokładkę.

Dziewczynki wymieniły jeszcze wiele wesołych wspomnień i obiecały sobie, że będą odwiedzać swoje przedszkole i ulubioną panią. Pożegnali się z innymi dziećmi, z kucharkami, panem „złotą rączką”, który potrafił naprawić każdą rzecz, a nawet zabawki.

Przed wyjściem z przedszkola Ada położyła coś ukradkiem w swojej szafce w szatni.

Co tam zostawiłaś? – zdziwiła się mama.

- Zostawiłam pudełko z pocieszajkami.

- A co to są pocieszajki?

- To są kolorowanki ze zwierzątkami. Powiedziałam pani, że jak jakiś maluch będzie płakał, to może mu dać taką kolorowankę i poprosić, żeby pomalował smutne zwierzątko.

Ja też kiedyś płakałam za tobą w przedszkolu i wtedy pomalowałam krowę na żółto. Świeciła jak słońce i od razu mi było lepiej.

- To wspaniały pomysł – mama spojrzała z podziwem na Adę i mocno ją przytuliła.

- Pa, pa! Przedszkole! – powiedziała Ada.- Kiedyś cię odwiedzę.

*Rozmowa na temat opowiadania:

- Co przygotowała grupa Ady na pożegnanie przedszkola?

- Co przygotowali młodszy koledzy?

- Co robiły Ada i Kasia?
- Kogo pożegnała Ada?
- Co to były pocieszajki Ady i gdzie je zostawiła?

*Zapraszamy teraz do przeczytania umieszczonych pod ilustracjami tekstów (książka: "Nowe przygody Olka i Ady" s.86-89).

*"Morskie opowieści" – piosenka, której uczyłyście się w 5.latkach. Zapraszamy do utrwalenia jej słów i melodii.

MorskieOpowieściWLN.mp3

MORSKIE OPowieŚCI - śpiew dzieci /tekst oryginalny nieco zmieniony przez L. Kulas – dostosowany do śpiewania przez dzieci/

1.Gdy zaszumi miłość w głowie
Cały świat nabiera treści,
Wtedy chętnie słucha człowiek
Morskich opowieści.

Ref. Hej, ha! Podnieśmy ręce
Hej, ha! zaklaszczmy w dłonie!
To zrobi doskonale
Morskim opowieściom.

2.Kto chce, ten niechaj słucha,
Kto nie chce, niech nie słucha,
Jak balsam są dla ucha
Morskie opowieści.

3.Łajba to jest morski statek,
Sztorm to wiatr, co dmucha z gestem,
Cierpi kraj na niedostatek
Morskich opowieści.

4.Pływał raz marynarz, który
Żywił się wyłącznie pieprzem,
Sypał pieprz do konfitury
I do zupy mlecznej.

5.Niech drżą gitary struny,
Niech wiatr grzywacze pieści,
Gdy płyniemy pod bandera
Morskich opowieści.

6.Może ktoś się będzie zżymał
Mówiąc, że to zdrożne wieści,
Ale to jest właśnie klimat
Morskich opowieści.

7.Kto chce, ten niechaj wierzy,
Kto nie chce, niech nie wierzy
Nam na tym nie zależy,
Więc śpiewamy dalej.

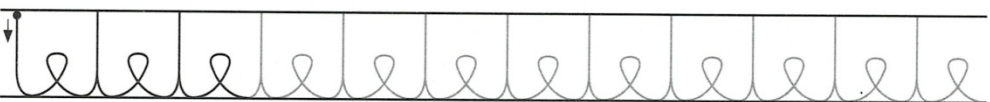
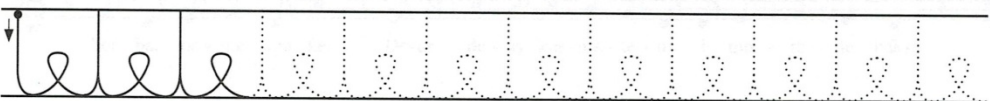
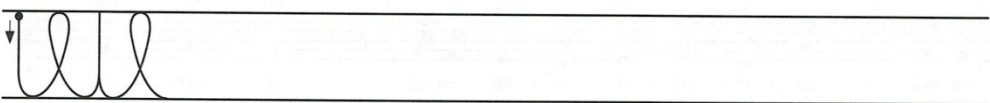
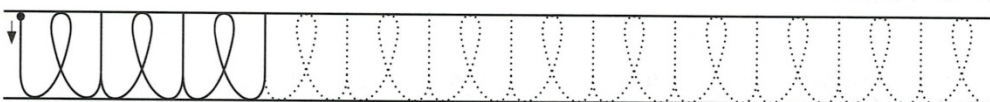
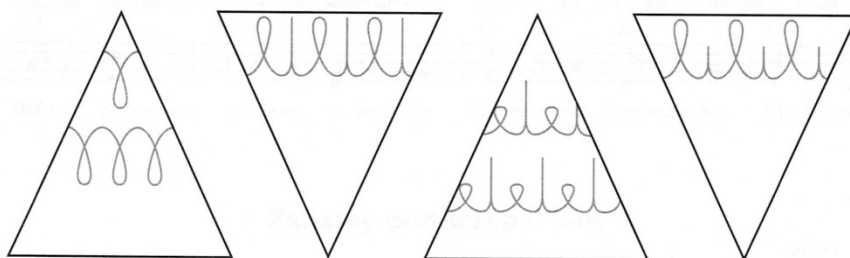
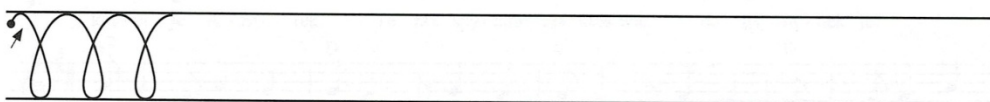
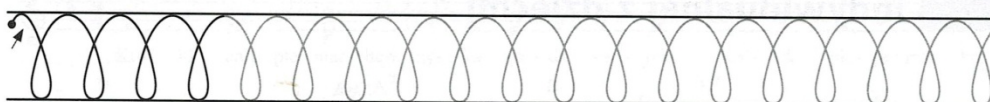
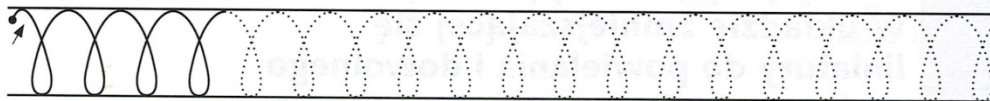
*My już się z Wami żegnamy. Życzymy miłego dnia i dużo
zdrowia. Dla chętnych i pracowitych Biedronek
dołączamy karty pracy.*

Powodzenia – pani Lidzia i pani Asia.

Karta pracy nr 1

1. Dokończ rysowanie wzorów w liniach. Pośrodku strony narysuj linie w środku konturów.

R. Łączenie różnych linii pętlikowych z liniami prostymi. Rysowanie po śladzie i samodzielnie.

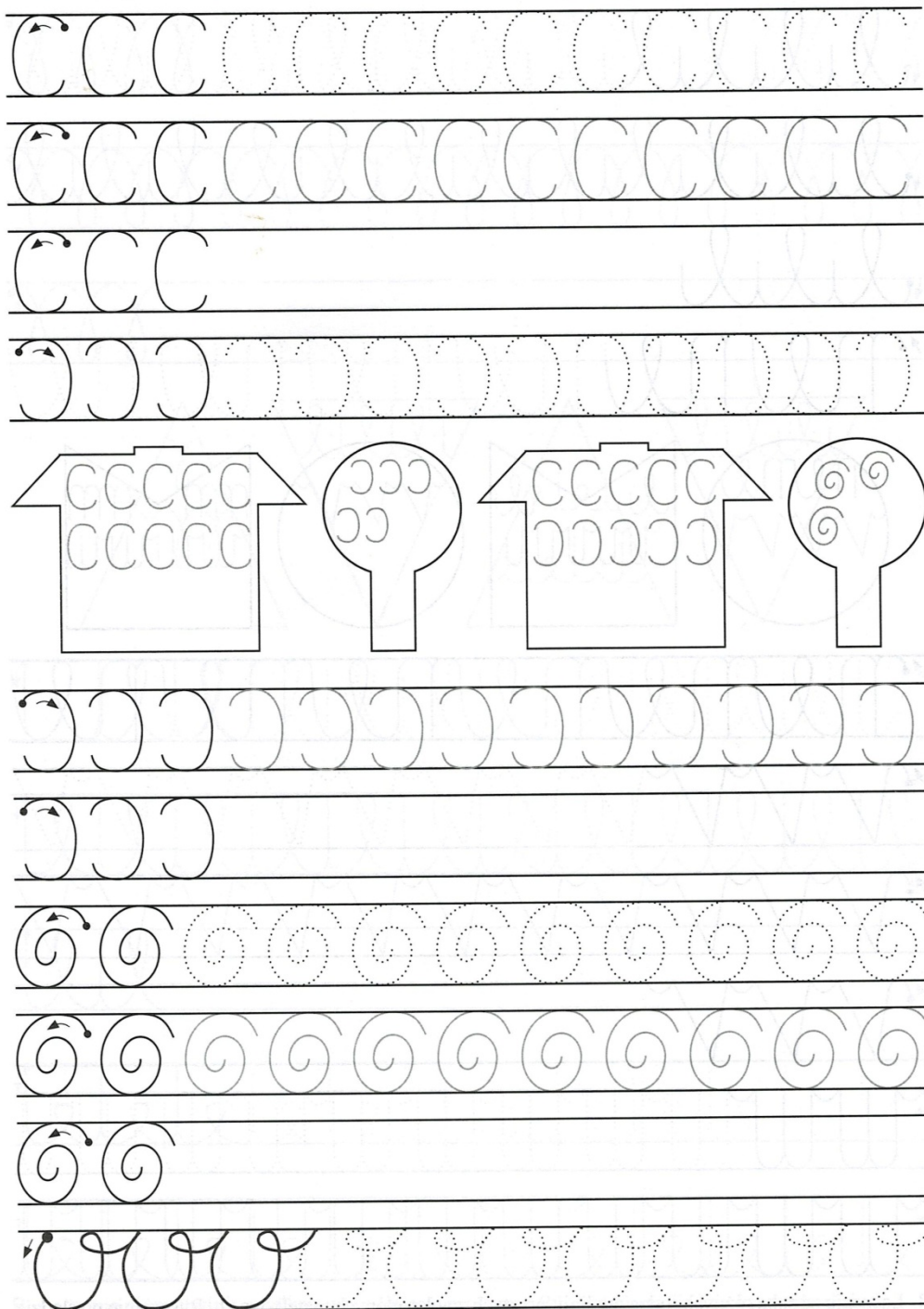
1. 1

R.

Karta pracy nr 2

1. Dokończ rysowanie wzorów w liniach. Pośrodku strony narysuj linie w środku konturów.

R. Rysowanie linii półkolistych i ślimaków, po śladzie i samodzielnie.